

Грабо.

Каквы ли голѣмы разноски правишь ?
 имашъ кола великолѣпны, имашъ конѣ
 хранены да ся расхождашь по градътъ ;
 има ли нѣщо по съблазнително отъ това ?
 Вчера пѣхъ на сестра ти пѣсни отгорчи-
 телны. Но съ тебе работата е още по злѣ.
 То е да настрѣхнатъ косытъ на чилѣка
 съ твойто распиляваніе. Ако парытъ, съ
 които си купилъ всичко това, що носишь
 отъ глава до крака, бѣше ги турилъ нѣ-
 кадѣ на лихва, ты не можешъ си въобра-
 зи какво щѣше да получавашъ на годи-
 ната. Хилядо пѣти ти казахъ, сынко, чи
 менѣ никакъ не ми иде ни на воля ни на
 смѣтка твоего обнасяніе ; какво си ты ?
 графъ ли си ты, маркизъ ли си, за да жи-
 вѣешъ тѣй раскошно ? гдѣ намѣрвашъ
 средства да ходишь все така добрѣ обле-
 ченъ ? иде ми да предположа чи ти ми от-
 нимашъ тайничката по нѣщичко.

Славио.

Е, какъ ви отнимамъ ? . . .

Грабо

Зная ли и азъ ? Въ всякій случай, отъ
 гдѣ зимаешь толкозъ пары за да живѣешъ
 така ?

Славио.

Азъ ли, тате ? играя ; а понеже съмъ
 щастливъ въ играта, то, венчко що пе-
 челя, азъ го нося отгорѣ си.